

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

panu Karlu Královi, nar. dne 18. 10. 1894, zemř. dne 9. 7. 1970,

za aktivní působení

v odbojové skupině Josefa Vlasatého, jejíž členové bojovali proti komunistickému režimu v Československu zejména tiskem a rozšiřováním protikomunisticky zaměřených publikací, opatřováním finančních prostředků pro potřeby odbojové skupiny (zejména na podporu rodin vězňených protikomunisticky činných osob) a připravovali se na zvrát komunistického režimu v Československu, a to v období od první poloviny srpna do září 1951, čímž naplnil znaky formy odboje a odporu proti komunismu dle § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb.

Karel Král se narodil dne 18. 10. 1894 v obci Hranice, okres Ledec.

Karel Král byl členem odbojové skupiny vedené Josefem Vlasatým, která svoji činnost vyvíjela od podzimu roku 1949 v Praze a popřípadě i na jiných místech. Členové skupiny shromažďovali informace (např. z prostředí bezpečnostních složek, z výrobních podniků, o provozu na letišti v Praze – Ruzyni, mimo jiné i zprávy, které byly předmětem státního tajemství), které diplomatickou cestou „odesílali do zahraničí“ a zbraně. Dále plánovali provedení sabotážních akcí, vydávali a rozšiřovali protikomunisticky zaměřený časopis a opatrovali finanční prostředky pro potřeby odbojové skupiny (zejména na podporu rodin vězňených protikomunisticky činných osob či rodin propuštěných příslušníků SNB).

Karel Král se do činnosti této protikomunistické skupiny zapojil v první polovině srpna 1951 prostřednictvím Michaela Pappa, když ho v jeho domě navštívil Michael Papp. Na schůzce byl přítomen i vrch. strážm. SNB Karel Strmiska, rovněž člen odbojové skupiny. Od tohoto okamžiku se i s dalším členem skupiny, Jaroslavem Sajverou, všichni jmenovaní opakovaně scházeli, přičemž schůzky se uskutečňovaly v domě Karla Krále. Na těchto schůzkách se hovořilo o politické situaci a probírali se možnosti jejich protikomunistické činnosti. Karel Král rovněž finančně přispěl rodinám, jejichž rodinní příslušníci byli pro protikomunistickou činnost „zajištěni“ a finanční prostředky poskytl také pro účely odbojové skupiny. Karel Král dále uschoval Karlu Strmiskovi finanční prostředky, které byly určeny pro potřeby skupiny a které po zatčení Karla Strmisky předal jeho manželce. Karel Král také zamýšlel získávat osoby, které by byly ochotny finančně přispívat „podzemnímu hnutí“, a dále osoby, které by se chtěly aktivně zúčastnit zvrátu komunistického režimu, k čemuž však v důsledku jeho zatčení nedošlo.

Karel Král byl zatčen dne 13. 11. 1951 a rozsudkem Státního soudu v Praze ze dne 19. 4. 1952 (trestní věc „František Bartl a spol.“) uznán vinným ze spáchání trestného činu velezrady dle § 78 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. a) trestního zákona a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 12 let, peněžitému trestu 50.000 Kčs a ztrátě čestných práv občanských na dobu 10 let.

Vyjma výše uvedených skutečností Etická komise při posuzování činnosti Karla Krále přihlédla rovněž k tomu, že i v průběhu dlouhodobého výkonu trestu odnětí svobody zjevně zastával pevné demokratické a protikomunistické postoje.

Karel Král zemřel dne 9. 7. 1970. Žádost o udělení ocenění účastníka odboje a odporu proti komunismu podal za jeho osobu syn, pan Jan Král.